

vjeku, ma gdje se on nalazio i živio, jer su odraz naše opće kulturne i duhovne tematike. Kad dakle stvar uočimo u cjelini, možemo se samo zapitati, kako je urednik Matković uspio tako uspješno voditi svoj župski list, odnosno kako su ga on i njegovi suradnici uspijevali i uspijevaju zadržati na zamjernoj visini.

Uvodna riječ, glavni članci, osvrti i prikazi, literarni prilozi i iskustva uvijek su odasli i odišu duhom i svježinom, mladenačkim poletom, što upućuje da u listu najviše surađuju mladi župljani. Susrećemo u njihovim prilogima vrlo ozbiljne teme, čitamo informacije i osvrtne o suvremenim duhovnim i misaonim pokretima i kretanjima u današnjoj kulturi i literaturi, o značajnim djelima i piscima. Iako bi možda trebalo spomenuti i istaknuti neke suradnike, bilo radi imena, bilo samo njihove nadimke, šifre i pseudonime, kao npr. Rančića, Gordana, užim-a, itd., radije ćemo, kako rekosmo, ostati na općoj prezentaciji *Naše riječi* (i njihove, naravno).

Ako izuzmemo neke brojeve — kao ovaj posljednji, 13. koji je gotovo sav posvećen mladomisniku (Rančiću) ili, bolje, problemu i značenju današnjeg svećenika i svećeništva — *Naša riječ* je redovito donosila svoje priloge u nekoliko ustaljenih rubrika: *riječ urednika, članci, osvrti i prikazi, izabrali smo, iskustva, literarni prilozi, župna kronika, obavijesti, humoristički prilozi, sućurački običaji, itd.*

Najvažniji su, dakako, bili glavni članci i aktualni osvrti. Ne ulazeći u to tko ih je pisao — jer je nemoguće potpise sigurno u tom smislu dešifrirati — i koliko je urednik stvari redigirao, moramo priznati da ima vrijednih informacija i priloga. Ima vrlo uspješnih doprinosa i u drugim rubrikama. Ako su ih pisali mladi, iskreno im čestitamo. Odišu zanosom, ali i potrebnom objektivnošću i vještinom pisanja.

Kao cjelina, *Naša riječ* se sadržajno, pa i tehnički, skladno doimlje. Njezinih dosadašnjih 13 brojeva svjedočanstvo su poduzetnog, zajedničkog i smišljenog rada, potvrda zapaženog uspjeha. Možemo samo čestitati Uredništvu, suradnicima i čitavoj župi, vjernicima Kaštel-Sućurca, i poželjeti im istodobno daljnje uspjehe.

MLADI KRŠĆANIN

Ilustrirani list mladih Gospe od anđela — Trogir

Dragi Džimbeg

U vrlo uspjele i uspješne župske listove na ovom našem području ubrojio se sigurno i *Mladi kršćanin* iz Trogira. On zapravo ima jednu veliku prednost: sav je protkan likovnim prilogima, crtežima, koji zajedno s kratkim i često zanimljivim tekstovnim prilogima daju ovom glasilu mladih doista mladenačku, živopisno atraktivnu fizionomiju i neki sugestivan ton. Čini mi se da je *Mladi kršćanin* — baš zbog svojih vještih crteža i kratkih jednostavnih priloga — jedan od najprivlačnijih i najpoučnijih župnih listova, koji su mi zadnje vrijeme došli u ruke.

Ideja o izdavanju *Mladog kršćanina* došla je na pamet mladom župniku don Iliji Vuletiću, koji je za svojega studija u Njemačkoj sigurno susretao mnoga izdanja *für die Jugend*. Došavši prije 7—8 godina u Trogir kao župni pomoćnik, a onda kao župnik, i sam je htio nešto učiniti s mladeži i za mladež. Nakon

kratkog rada na župi, Ilija je uspio animirati skupinu mladih, koji su se zajedno s njim prihvatili ozbiljna posla: počeli su izdavati ilustrirani list, *Mladog kršćanina*.

Pothvat je, kako rekosmo, uspio. Bilo je očito dosta invencije, ideja i energije, da se zamisao i želje ostvare. Zahvaljujući upornom radu, vještini i pregalaštvu glavnog urednika, don Ilije, i njegovih suradnika, *Mladi kršćanin* je uspješno startao i u svom mladenačkom razvoju vrlo dobro stasao. Ovih pet-šest godina njegova života ispunilo je do sada 13 brojeva smišljena gradiva, kratkih izborâ, ilustracija, priopćenja, izvornih radova i korisnih informacija.

Jednostavan u svojem iskazu, raznolik i komunikativan, pomalo neobičan u svojem ruhu, *Mladi kršćanin* ima neke svoje specifične prednosti da spontano privuče, informira i formira (izgrađuje) mlade i stare štioce i čitaoce. Financijski su razlozi činili i čine da se ciklostilski izdaje; no i tu je vješto izbjegnuta prozaična tehnika ciklostila i ciklostil-papira. Umnažan na formatu polovine, često unutra razbijen raznobojnim umecima, figurativnim crtežima, katkada, što bi bilo uvijek potrebno, i odnosima teksta, ilustracija i bjeline, *Mladi kršćanin* djeluje svježije, kreativno. Danas je, naime, sve više važno da su glasnici i revije, posebno glasila mladih, vizualno atraktivni; gotovo važnije nego i sam sadržaj. *Mladi kršćanin* očito nema svih mogućnosti, ali se uporno trudi da i svojim izgledom, slikom i tehnikom djeluje na svoje čitatelje.

Govoreći o unutrašnjem profilu *Mladog kršćanina*, čini nam se opravdanim da se ovaj ilustrirani list ne bavi nekim velikim misaonim temama i problemima. Izbjegava teške i tematske priloge. Sav je lepršav i prozračan. Podijeljen u više rubrika, s morem sličica i priloga, iako koji put prelazi obujam od stotine stranica, brzo se i lagano čita. Običan i jednostavan u pojedinim detaljima, u cjelini je vrlo sugestivan. Neka koheziona moć cjeline, s brojnim primjerima i slikovitim mislima, kršćanski osvježuje, upozorava, potiče, izgrađuje.

Svaki put, kad pogledamo kazalo *Mladog kršćanina*, nailazimo na pravi mali mozak atraktivnih naslova, misli i događaja, zanimljivih podataka, upozorenja, vijesti, humora, rebusa, doskočica... Slikovitost i maštovitost nenametljivo djeluju, rado se čitaju i prate.

Za razliku od mnogih drugih župskih listova, *Mladi kršćanin* najčešće vodi računa o mladim vjernicima ili, jednostavno, o mladima. No, s vremena na vrijeme, ovaj list obrađuje i određene »teme«; broj 13 je npr. posvećen Majci, slijedeći će, kako je najavljeno obrađivati problematiku obitelji. Dakako, ne treba ovdje riječ »tema« shvatiti odveć učeno, stručno; *Mladi kršćanin* se radije služi svojim, već spomenutim stilom, u slikama, primjerima, podacima i upozorenjima.

Sigurno glavni urednik, don Ilija Vuletić, snosi glavni teret oko pisanja i izdavanja lista, ali nam je drago kad vidimo da ima i svojih suradnika. Autori se rijetko potpisuju potpunim imenom i prezimenom. No tko bili, moramo priznati da su vrlo senzibilni za »mušičavost« današnjih čitatelja. Ne žele ih zamaratati, nego izazvati i upozoriti; stoga su njihovi prilozii redovito kratki.

Doista, imamo zašto čestitati Uredništvu i njegovim, vjerujemo, mladim suradnicima. Uspjeli su u svojem poslu, pa neka ih taj uspjeh hrabri i nosi u njihovu daljnjem zalaganju i radu!